

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-109/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní úprava umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob, které lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH“)

(2013/C 171/08)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, D. Triantafyllou, K. Walkerová a P. Němečková, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika (zástupci: M. Smolek, T. Müller a J. Očková, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Dánské království (zástupci: původně C. Vang, poté V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci), Irsko (zástupci: D. O'Hagan, zmocněnec, v spolupráci s G. Clohessy, SC, a N. Traversem, BL), Finská republika (zástupci: H. Leppo a S. Hartikainen, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: H. Walker, zmocněnkyně, ve spolupráci s M. Hall, QC)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 9 a 11 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava umožňující osobám nepovinným k dani stát se členy skupiny pro účely DPH

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Dánské království, Irsko, Finská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 160, 28.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Jyske Bank Gibraltar Ltd v. Administración del Estado

(Věc C-212/11) ⁽¹⁾

(„Předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu — Směrnice 2005/60/ES — Článek 22 odstavec 2 — Rozhodnutí 2000/642/SVV — Povinnost oznamovat podezřelé finanční transakce uložená úvěrovým institucím — Instituce působící v režimu volného pohybu služeb — Určení vnitrostátní finanční zpravodajské jednotky odpovědné za shromažďování informací — Článek 56 SFEU — Omezení volného pohybu služeb — Naléhavé důvody obecného zájmu — Proporcionalita“)

(2013/C 171/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci/Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Jyske Bank Gibraltar Ltd

Žalovaná: Administración del Estado

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Supremo — Výklad článku 22 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, s. 15) — Vnitrostátní právní úprava závazně a přímo vyžadující, aby úvěrové instituce působící na území státu bez zřízení stálého sídla poskytovaly příslušným vnitrostátním orgánům požadované informace

Výrok

Článek 22 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu musí být vykládán tak, že nebrání právní úpravě členského státu, která vyžaduje, aby úvěrové instituce vykonávající na jeho území svou činnost v režimu volného pohybu služeb sdělovaly informace požadované pro boj proti praní peněz a financování terorismu přímo finanční zpravodajské jednotce tohoto státu, neohrožuje-li tato právní úprava užitečný účinek uvedené směrnice ani užitečný účinek rozhodnutí Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací.

Článek 56 SFEU musí být vykládán tak, že takové právní úpravy nebrání, je-li odůvodněna naléhavým důvodem obecného zájmu, je-li způsobilá zaručit uskutečnění cílů, které sleduje, nepřekračuje-li meze

toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné, a používá-li se nediskriminačním způsobem, což musí ověřit vnitrostátní soud s přihlédnutím k následujícím úvahám:

— taková právní úprava je způsobilá dosáhnout cíle předcházet praní peněz a financování terorismu tehdy, mohli dotyčný členský stát díky ní skutečně dohlížet na podezřelé finanční transakce prováděné úvěrovými institucemi poskytujícími své služby na jeho území a pozastavit je, a případně stíhat a potrestat odpovědné osoby;

— povinnost uložená touto právní úpravou úvěrovým institucím, které svou činnost vykonávají v režimu volného pohybu služeb, může představovat opatření, které je přiměřené sledování tohoto cíle, pokud v době rozhodné z hlediska skutkových okolností sporu v původním řízení neexistoval účinný mechanismus zaručující plnohodnotnou spolupráci finančních zpravodajských jednotek.

(¹) Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Slovenská republika

(Věc C-331/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/31/ES — Ukládání odpadů na skládky — Článek 14 — Stávající skládka — Chybějící plán úprav místa skládky — Další provozování“)

(2013/C 171/10)

Jednací jazyk: slovenština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Margheli a A. Tokár, zmocněnci)

Žalovaná: Slovenská republika (zástupce: B. Ricziová, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 14 písm. a), b) a c) směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 82, s. 1) — Další provozování skládky odpadů Žilina — Považský Chlmec bez plánu úprav místa skládky

Výrok

1) Slovenská republika tím, že povolila provozování skládky odpadů Žilina — Považský Chlmec bez plánu úprav a bez konečného rozhodnutí o jejím dalším provozování na základě schváleného plánu úprav, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 písm. a) až c) směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů.

2) Slovenské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 282, 24.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Ireland — Irsko) — Thomas Hogan a další v. Minister for Social and Family Affairs a další

(Věc C-398/11) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Sbližování právních předpisů — Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele — Směrnice 2008/94/ES — Působnost — Doplnkové zaměstnanecké systémy sociálního zabezpečení — Dávkově definovaný a nákladově vyrovnaný systém — Nedostatek finančních prostředků — Minimální úroveň ochrany — Hospodářská krize — Vyrovnaný hospodářský a sociální rozvoj — Povinnosti členského státu v případě nedostatku finančních prostředků — Odpovědnost členského státu v případě nesprávného provedení“)

(2013/C 171/11)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Žalobci: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh

Žalovaní: Minister for Social and Family Affairs, Irlande, Attorney General

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Ireland — Výklad čl. 1 odst. 1 a článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (kodifikované znění) (Úř. věst. L 283, s. 36) — Doplnkové zaměstnanecké systémy sociálního zabezpečení — Nedostatek prostředků v uvedených systémech — Vnitrostátní právní úprava, která neobsahuje právní základ umožňující zaměstnancům získat od svého zaměstnavatele náhradu v případě platební neschopnosti podniku — Povinnost dotyčného členského státu přijmout nezbytná opatření na ochranu zájmů zaměstnanců — Skutečnosti, k nimž musí vnitrostátní soud přihlédnout při posuzování, zda byla tato povinnost dodržena.

Výrok

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele musí být vykládána v tom smyslu, že se použije na práva bývalých zaměstnanců na starobní důchod z doplnkového systému sociálního zabezpečení zřízeného jejich zaměstnavatelem.